

stedet ikke altid er det bedste, saa at Brandkommissionen helst maa være berettiget til at paavise Oplagssteder eller forbyde at oplægge slige brandfarlige Stoffer paa Steder i Havnen, som af andre Grunde ikke egne sig dertil. — Til § 20 har Udvalget stillet en modererende Bestemmelse, idet man mener at kunne fastsætte, at Paragrafen kun skal have Anvendelse paa Værksteder, der ere indrette til „flere end“ to Arbeidere, i Stedet for at Paragrafen nævner „i det Mindste“ 2 Arbeidere. Derved vil undgaaes, at man i mindre Kjøbstæder og i det Hele i mindre Forhold kommer ind paa Bestemmelser, der maaske for de Paagjældende kunne være noget for strenge. — Det Samme sigter ogsaa Endringsforslaget under Nr. 25 til, idet man udtrykkelig har troet at burde udtale, at Paragrafen kun finder Anvendelse paa saadanne Værksteder, der støde op til Beboelsesleiligheder. — Endringsforslagene under Nr. 27 og 29 ere blotte Redaktionsændringer. — At man i Endringsforslaget under Nr. 28 tilføjer Glasværker som henhørende til den farlige Fabriksdrift, vil vistnok findes rigtigt. — Til § 25 har man foreslaaet at udelade den strenge Bestemmelse, at Anmeldelsen skal ske uopholdelig, saa meget mere som der foran i § 24 staar, at den skal ske snarest mulig. — Endringsforslaget under Nr. 35 gaar ud paa at ophæve nogle af de tidligere gjældende Forordninger om Brandvæsenet samt de øvrige ældre Lovbestemmelser og Reglementer, forsaavidt de ere uforenelige med nærværende Lov. Udvalget har ikke troet, navnlig hvad Reglementerne angaar, at kunne bruge bestemte Udtryk, fordi den største Del af disse Reglementer tillige omhandler Politikorpsene, og forsaavidt Politikorpsene bestaa og blive bestaaende, kunne Reglementerne for dem ikke ophæves.

Kanfer: Jeg har tilladt mig at stille et Endringsforslag til § 11, der gaar ud paa, at de i Paragrafen indeholdte Bestemmelser under Nr. 1, 2, 3 og 4 ikke skulle have tilbagevirkende Kraft. Der staar nemlig i det 3die Stykke i Paragrafen, at 5 Aar efter, at denne Lov er traaet i Kraft, skulle de nuværende Raffelovne, Kaminer og Komfurer være bragte i Overensstemmelse med denne Paragrafs Forskrifter, og Udvalget har stillet det Forslag, at 5 Aar forandres til 2 Aar. Paragrafens Bestemmelser ere tagne af § 48 i Bygningsloven for Kjøbenhavn af 21de Novbr. 1871, hvor dog ikke denne Regel om tilbagevirkende Kraft indeholdes. I Loven af 30te Decbr. 1858, Byggeloven for Kjøbstæderne, som har optaget de væsentligste Bestemmelser af Byggeloven af 17de Marts 1856 for Kjøbenhavn, findes Forskrifterne vedrørende Raffelovne, Komfurer, Kaminer og Raffelovnsrør ikke. Detailerne ere maaske udeladte, fordi der i § 40 er givet den Forskrift, at Kommunalbestyrelsen, naar den ønsker mere detaillerede

Bestemmelser til at supplere de givne Regler, vil være i Stand til at indføre saadanne i en Vedtægt, som affattes af Kommunalbestyrelsen og approberes af Justitsministeriet; og man har saaledes faaet Leilighed til at erholde de Bestemmelser, som maatte antages at være hensigtsmæssige i Kjøbstæderne uden at slutte sig til dem, som ere blevne ansete hensigtsmæssige for Kjøbenhavn. Jeg tror, at de Regler, som findes her, i det Hele ere heldige. De ere mere skarpede end de, der tidligere gjaldt, men dog ikke mere, end at man ved Bygningsarbejder godt kan gennemføre dem. Jeg tror imidlertid, at det vilde være en meget streng Bestemmelse at give dem tilbagevirkende Kraft. Enten man sætter 5 Aar eller 2 Aar i de forskjellige Tilfælde, er jeg overbevist om, at man ikke vil kunne foretage en Forandring uden stor Bamselighed, naar en Raffelovn først har faaet en Plads, hvor den kunde staa efter de hidtidige Bestemmelser, men hvor den efter de nye Regler ikke kan blive staaende. Undertiden kan det være en større, undertiden en mindre Udgift, som kan være forbunden med en saadan Forandring; men de mindre Beløb kunne ogsaa være svære nok at udrede for dem, som kun have en mindre Eiendom og overhovedet ikke kunne taale uventede Udgifter derpaa. Det er ogsaa gjort gjældende i Bygningsloven for Kjøbstæderne og Kjøbenhavn, saavel den af 1856 som den af 1871, at Lovbestemmelserne i det Hele ei skulde have tilbagevirkende Kraft; man er kun fravegen dette i ganske enkelte Tilfælde, saaledes f. Ex. ved Indretningen af Kosterat, ved Lagreder under Bygninger, ved Brostiene langs Guse for at holde Vandet borte, i det Hele taget i saadanne Tilfælde, hvor Bestemmelserne med Lethed kunne iværksættes, og hvor deres Nytte ikke blot for Beboerne er indlysende, men ogsaa for Cierne. Naar jeg undertager de Bestemmelser, som jeg har nævnt, er der ikke givet nogen Forskrift tilbagevirkende Kraft, ikke engang for Kjøbenhavn, som jo er stor og tæt bebygget, og hvor det synes at kunne være af stor Betydning at faae strengere Regler hurtigere gennemførte. Jeg antager derfor, at det ikke er rigtigt nu, efterat man har kunnet indrette sig uden saadanne Bestemmelser og har indrettet sig uden dem, paa een Gang at ville sige, at inden en vis ikke lang Tid, eller i det Mindste inden en vis Tid, skulde Forholdene være bragte paa en Fod, som om denne Lov i Forveien havde været gjældende, og jeg vil derfor tillade mig at anbefale, at den ommeldte Bestemmelse gaar ud.

Det andet Endringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, er til § 26, hvori det hedder, at i Tilbrandstilfælde kan Tugen modsætte sig, at en ham tilhørende Bygning nedrives, naar Saadant af Brandkommissionen eller i paatrengende Tilfælde af den Høistkommanderende ved Branden efter Samraad med Politimesteren findes nødvendigt for at standse Ibens Udbredelse. At for-